

50 år og lykkelig som liten

Oslofakultetet jubilerer og driver som før – på sparebudsjett. Bevilgningene for 2009 er redusert med 15 prosent, eller 19 millioner kroner, sammenlignet med 2004.

Dekan Pål Brodin ved Oslofakultetet mener det er få fasitsvar med hensyn til hvordan tannlegeutdanning bør organiseres. Han ønsker imidlertid ingen sammenslåing med medisin i Oslo, og vil ikke gå inn for en slik løsning med mindre noen tvinger ham til det.

– Jeg ser ingen grunn til det. Men jeg er klar over at dette er trenden nå. Nesten overalt i verden ser vi at det går i retning av organisering i større enheter. Ofte kalt life science-fakulteter, og etter litt ulike modeller. Det er krefter i Oslo også, som gjerne vil gjøre noe med fakultetsstrukturen, men det er ingen konkrete planer, og ved odontologi går vi ikke inn for det. Det ville være u hensiktsmessig, ikke minst fordi det er alt for tidlig å si noe om hvordan det går i Tromsø og Bergen.

– Når det gjelder måten de har løst klinikkutdanningen på, er det etter min mening slik at de ikke hadde noe annet valg i Tromsø enn å legge det ut. Tromsø by med omegn har ikke stort nok pasientgrunnlag til å drive en studentklinikk. Modellen de har valgt i Bergen har vært omstridt, men nå har de bestemt seg for at Den offentlige tannhelsetjenesten overtar klinikkdriften. Det skal bli interessant å se hvilke erfaringer de høster av det. Kanskje det er en god løsning. Men foreløpig driver vi som før her i Oslo. Det ville være dumt å forandre eller prøve ut nye ting ved alle tre lærestedene på én gang. Derfor sier jeg at i Oslo er vi lykkelig som liten. Vi har et godt og utstrakt samarbeid med medisin, men vi er selvstendige, med vår egen dekan. Det gir vi ikke slipp på hvis vi ikke må.

Dekan Pål Brodin mener man er best tjent med å beholde Det odontologiske fakultet i Oslo som eget fakultet.

Minimumsløsning på praksisstudiet

– Kan du si noe om hva som skjedde med praksisstudiet for sisteårsstudentene i Oslo, etter at det ble erklært nedlagt sist høst?

– La meg med en gang si at vi anser praksisstudiet som et positivt element i grunnutdanningen. Støyen rundt praksisstudiet sist høst dreide seg om penger og ikke noe annet. Saken er at vår basisbevilgning er redusert med 15 prosent i forhold til for fem år siden. Det vil si at vi har 19 millioner mindre å rutte med nå i forhold til i 2004. Det betyr at vi ikke har råd til å gjøre alt mulig lenger, og må velge bort noe. Praksisstudiet er ikke finansiert av øremerkede midler og er ikke en del av vårt oppdrag. Dermed var dette et sted vi kunne kutte, uten at det sier noe som helst om vår vurdering av viktigheten av det. Nå er imidlertid saken løst, ved at vi har kommet til en ordning der de fem ukene med praksis ute i offentlig tannhelsetjeneste er gjort frivillig.

Dette fordi vi ikke kan pålegge studentene noe, så lenge verken vi eller lånekassen finansierer det. Studentene må nå betale reise og opphold selv, mens vi betaler tusen kroner per uke per student for at de skal kunne få praksis i Den offentlige tannhelsetjenesten. Det er en minimumsløsning, men slik måtte det bli. Hvor lenge dette kan vare, vet vi ikke. Tidligere drev vi opplæring og kvalitetssikring av tannleger i Den offentlige tannhelsetjenesten som tok imot praksisstudenter. Det har vi ikke lenger anledning til. Foreløpig lever vi på dem som allerede har fått slik opplæring, men de vil forsvinne etter hvert. Hva som skjer da, vet vi ikke.

Spesialistutdanning høyt oppe på agendaen

– Den store utfordringen akkurat nå er å få på plass en spesialistutdanning etter nytt regelverk som ble vedtatt av Helse- og omsorgsdepartementet

i desember i fjor, og ikke minst å få dette finansiert. Jeg har nylig hatt det første møtet med de to departementene, Kunnskap og Helse- og omsorg, samt Sosial- og helsedirektoratet om dette. Målet er å få på plass en treårig heltidsutdanning i alle syv disipliner, med lønn til kandidatene.

– Vi ser at politikerne er veldig opp-tatt av desentralisert spesialistutdanning for tiden. Det er vel og bra, men det er veldig dyrt. Her må man basere seg på veiledere fra privat praksis. Slik er det her i landet, at spesialistene er privatpraktiserende. Det er også noe som politikerne har bestemt. Med det koster en spesialistkandidat 1,6 millioner per år. Det er prisen vi betalte for dem som nylig ble ferdig med kjeveor-topediutdanningen i Tromsø og for dem som starter i Midt-Norge til høsten.

– Virker den desentraliserte modellen? Blir de værende i distriktet etter at de er ferdige?

– Det vet vi foreløpig for lite om. I Tromsø har det virket. De kandidatene som utdannet seg der, har valgt å bli. De som snart er ferdige med desentralisert spesialisering i Sør-Norge, vet vi ikke noe om ennå. Det eneste vi vet er at når man tidligere har hatt bindingsavtaler og slike ting, så er det ofte blitt slik at folk kjøper seg fri.

Nytt bygg og kompetansesenter til Oslo

– Hvordan går det med planene om nytt odontologibygget i Oslo?

– Vi har fått i oppdrag av Kunnskapsdepartementet å utrede og planlegge et nytt bygg som skal erstatte virksomheten i Geitmyrsveien. Dette er litt spesielt, for normalt kommer slike initiativ fra institusjonen selv. Men her er det departementet som har tatt initiativet.

– Hvor vil det nye bygget bli plassert?

– Det mest aktuelle tomtealternativet er Ullevål sykehus. Preferansen er helt klart å komme inn og samarbeide med et helseforetak. Jeg har hatt møter med ledelsen ved Ullevål, og der er vi velkomne. Det vil gi helt klare synergieffekter, særlig hvis de beholder sin traumeprofil. Da inngår vi som en naturlig del av den, pluss at vi kan samarbeide på andre områder som barn, plastikkirurgi og øre-nese-hals.

– Et annet alternativ er Veterinærhøyskolen, når den flyttes til Ås. Og et tredje, men mindre aktuelt alternativ er Gaustadbekkdalen, som det har vært en del snakk om tidligere, men der ser det ikke ut til at det er plass til oss. Ullevål er det klart mest aktuelle alternativet per i dag, slår Brodin fast, og legger til at det kan ta lang tid før byggesaken når statsbudsjettet. Med mindre offentlig byggevirksomhet eskaleres. Det håper han.

– Jo før vi har det nye bygget på plass, jo bedre. Da tenker jeg også på kompetansesenteret som mest sannsynlig kommer hit, etter at fylkestannlegene i regionene har gått inn for det. Det er det ikke plass til i Geitmyrsveien, så der er de ute og ser etter alternative lokaler i påvente av nytt bygg.

50 år i år

– Oslofakultetet er 50 år i år. Det markeres på flere måter, og blant annet med en halv dag under NTFs landsmøte i Oslo, der fakultetet får presentere sine ulike sider. Kliniske problemstillinger så vel som basalfag vil bli belyst, ved at de beste lærerne vi har, kommer og snakker om aktuelle temaer, forteller Pål Brodin, som også forteller at et festskrift er under produksjon. I februar var det en konferanse for nordiske doktorgradsstudenter i odontologi, som inngikk i markeringen av fakultetets 50 år. Dette er omtalt i Tidende nr. 4, 2009.

Fredag 23. oktober er imidlertid

selve dagen, og da er det lagt opp til et jubileumsseminar, med ulike foredrag av fakultetsansatte. Som ledd i feiringen blir det også en debatt om fremtidens tannlegeutdanning i Norge.

Dette blir belyst ved innledninger og deltakelse fra norsk, skandinavisk og internasjonalt hold.

– Vårt mål med debatten er å lage visjoner for fremtiden, forteller Pål Brodin. Den eneste gjenværende dekan for et odontologisk fakultet i Norge.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi